

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/542/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714208970
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714208970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Emílie Zimovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa v právnej veci navrhovateľa: W. M. F., s.r.o. so sídlom P. 5, V., IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcom: 1/ P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, 2/ U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B. XX, 3/ X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, U., o zaplatenie 4.003,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. februára 2015, č.k. 7C/7/2015-61, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím čiastočne vyhovel návrhu a odporcov zaviazal k zaplateniu nepremišaných splátok úveru (výrok I). Vo zvyšnej časti návrh zamietol, pretože vychádzajúc zo spotrebiteľskej povahy úverovej zmluvy (§ 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) posúdil v tejto zvyšnej časti uplatnené splátky úveru ako premičané podľa § 101 Občianskeho zákonníka (výrok II.) O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerne úspešnejšiemu navrhovateľovi priznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí časti návrhu a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a návrhu vyhovel. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvého stupňa, že na spotrebiteľskú zmluvu, čo sa týka premičania, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Mal za to, že aj keď má zmluva spotrebiteľskú povahu, zmluva si naďalej zachováva svoj obchodno-právny charakter. Dôvodil, že zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Dôvodil, že premičanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách, majúcich formu absolútneho obchodu, spravuje výlučne Obchodným zákonníkom. Svoj názor podporil citáciou viacerých rozhodnutí krajských i najvyšších súdov (SR i ČR). S rozhodnutím o trovách konania nesúhlasil navrhovateľ pre nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Odporcovia sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktorý uplatňuje navrhovateľ, je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie. Navrhovateľ v konaní zotrvával na stanovisku, že vzťah medzi účastníkmi je vzťahom obchodnoprávnym, a preto sa naň majú primerane vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že predmetný úverový vzťah vznikol dňa 13.03.2003, teda za účinnosti zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumelo spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb. Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nie sú pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je zmluvou typovou a že predmet plnenia nebol použitý na podnikanie. Podnikateľom neboli ani odporcovia. Rovnako je jednoznačne zrejmé, že pôvodný veriteľ bol podnikateľom a predmet konania sa týkal jeho podnikateľskej činnosti. Právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje typové zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka typovej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z.z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, a teda o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie podnikateľské právo (rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 5M Cdo 20/2009). Takýto prístup je tiež ústavné konformný (uznesenie ÚS SR zo dňa 19. júna 2013, č.k. I ÚS 402/2013-10).

Použitie Občianskeho zákonníka aj na posúdenie otázky premlčania práv zo zmluvy uzavretej pred 1.1.2008 tak bolo zo strany okresného súdu správne a krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Odvolacie dôvody neboli naplnené ani vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, pretože nebola daná nesprávnosť rozhodnutia vo veci, ktorou navrhovateľ odôvodňoval nesprávne rozhodnutie o trovách.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešným odporcom náhradu trov nepriznal, pretože ju nežiadali.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.